

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1 dodaje się pkt 7-11 w brzmieniu:

- „7) Biurze Międzynarodowym – rozumie się przez to Międzynarodowe Biuro Własności Intelektualnej utworzone na podstawie Konwencji o ustanowieniu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej z dnia 14 lipca 1967 r. (Dz. U. z 1975 r. Nr 9, poz. 49);
- 8) międzynarodowym znaku towarowym – rozumie się przez to znak towarowy zarejestrowany w trybie Porozumienia lub Protokołu;
- 9) Porozumieniu – rozumie się przez to Porozumienie madryckie o międzynarodowej rejestracji znaków z dnia 14 kwietnia 1891 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 116, poz. 514 i 515);
- 10) Protokole – rozumie się przez to Protokół do Porozumienia madryckiego o międzynarodowej

rejestracji znaków z dnia 27 czerwca 1989 r. (Dz. U. z 2003 r.

Nr 13, poz. 129 i 130);

- 11) Konwencji o patencie europejskim – rozumie się przez to Konwencję o udzielaniu patentów europejskich z dnia 5 października 1973 r. zmienioną aktem zmieniającym artykuł 63 Konwencji z dnia 17 grudnia 1991 r. oraz decyzjami Rady Administracyjnej Europejskiej Organizacji Patentowej z dnia 21 grudnia 1978 r., 13 grudnia 1994 r., 20 października 1995 r., 5 grudnia 1996 r. oraz 10 grudnia 1998 r., wraz z Protokołami stanowiącymi jej integralną część (Dz. U. z 2004 r. Nr 79, poz. 737 i 738).”;

2) w art. 4:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Umowa międzynarodowa lub przepisy, o których mowa w ust. 1, rozstrzygają w szczególności o tym, w jakim języku prowadzone jest postępowanie związane z udzielaniem ochrony i w jakim języku powinna być sporządzona dokumentacja zgłoszeń przedmiotów własności przemysłowej, o których mowa w ust. 1.”;

3) w art. 13:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zgłoszenie uważa się za dokonane, z zastrzeżeniem art. 31 ust. 4, w dniu, w którym

wpłynęło ono do Urzędu Patentowego z zachowaniem formy pisemnej również za pomocą telefaksu lub w postaci elektronicznej.

3. W przypadku przesłania zgłoszenia telefaksem oryginał zgłoszenia powinien wpłynąć do Urzędu Patentowego w terminie 30 dni od daty nadania zgłoszenia telefaksem. Termin ten nie podlega przywróceniu.”,

b) dodaje się ust. 6-9 w brzmieniu:

- „6. O ile zgłoszenie przesłane w postaci elektronicznej zawiera szkodliwe oprogramowanie, Urząd Patentowy nie jest zobowiązany do otwierania takiej korespondencji i jej dalszego przetwarzania. W takim przypadku, a także gdy przesłane zgłoszenie jest nieczytelne, nie powstaje skutek, o którym mowa w ust. 1.
7. Przez postać elektroniczną zgłoszenia należy rozumieć postać ustaloną przy przesyłaniu zgłoszenia przy zastosowaniu sieci telekomunikacyjnej lub na informatycznym nośniku danych.
8. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, o ile nieczytelne są niektóre z części zgłoszenia, uważa się, że nie zostały one złożone, przepisy art. 31 ust. 3-5 stosuje się odpowiednio.
9. Urząd Patentowy powiadamia niezwłocznie zgłaszającego, przy użyciu takiego samego środka przekazu, że zgłoszenie przesłane telefaksem jest w całości lub części nieczytelne albo też zaszedł jeden z przypadków, o których mowa w ust. 6 lub 8, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie tożsamości zgłaszającego oraz

nie zagraża to bezpieczeństwu systemu informatycznego Urzędu Patentowego i pozwalają na to względy techniczne użytego przez zgłaszającego środka przekazu.”;

4) w art. 31 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Urząd Patentowy wyznacza, pod rygorem umorzenia postępowania, termin do uzupełnienia zgłoszenia, jeżeli stwierdzi, że nie zawiera ono wszystkich części, o których mowa w ust. 3. Zgłoszenie uważa się za dokonane w dniu wpłynięcia do Urzędu Patentowego ostatniego brakującego dokumentu.

5. Urząd Patentowy, jeżeli stwierdzi, że zgłoszenie nie zawiera rysunków, na które w zgłoszeniu powołuje się zgłaszający, wzywa postanowieniem, pod rygorem uznania za niebyłe powołania się na rysunki, do uzupełnienia zgłoszenia w wyznaczonym terminie. Zgłoszenie uważa się za dokonane w dniu wpłynięcia do Urzędu Patentowego ostatniego brakującego rysunku.”;

5) w art. 33:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zastrzeżenia patentowe, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3, powinny być w całości poparte opisem wynalazku i określać w sposób zwięzły, lecz jednoznaczny, przez podanie cech technicznych rozwiązania, zastrzegany wynalazek oraz zakres żądanej ochrony patentowej. Przepis art. 93⁶ ust. 1 stosuje się odpowiednio.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Oprócz zastrzeżenia niezależnego lub zastrzeżeń niezależnych, które powinny przedstawiać ogół cech zgłaszanego wynalazku bądź kilku wynalazków, ujętych zgodnie z art. 34 w jednym zgłoszeniu, w zgłoszeniu może występować odpowiednia liczba zastrzeżeń zależnych dla przedstawienia wariantów wynalazku lub sprecyzowania cech wymienionych w zastrzeżeniu niezależnym lub innym zastrzeżeniu zależnym.”;

6) w art. 35 dodaje się ust. 4-6 w brzmieniu:

„4. Zgłaszający obowiązany jest w terminie trzech miesięcy od daty zgłoszenia nadesłać tłumaczenie dowodu, o którym mowa w ust. 1, na język polski lub na inny język, jeżeli wynika to z umowy międzynarodowej lub przepisów, o których mowa w art. 4.

5. Urząd Patentowy wzywa postanowieniem, pod rygorem odmowy przyznania uprzedniego pierwszeństwa, do uzupełnienia zgłoszenia w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzi, że nie zawiera ono tłumaczenia, o którym mowa w ust. 4.

6. Zgłaszający wynalazek, który nabył prawo do korzystania z uprzedniego pierwszeństwa przysługującego ze zgłoszenia bądź wystawienia wynalazku dokonanego przez inną osobę, powinien w terminie trzech miesięcy od daty zgłoszenia nadesłać do akt zgłoszenia oświadczenie o podstawie korzystania z uprzedniego pierwszeństwa. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 37:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do czasu wydania decyzji w sprawie udzielenia patentu zgłaszający może, z zastrzeżeniem ust. 2, wprowadzać uzupełnienia i poprawki do zgłoszenia, które nie mogą wykraczać poza to, co zostało ujawnione jako przedmiot rozwiązania w opisie zgłoszeniowym wynalazku obejmującym opis wynalazku, zastrzeżenia patentowe i dołączone do zgłoszenia rysunki, w dniu dokonania zgłoszenia.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, a także w każdym innym przypadku, gdy w toku postępowania nastąpi zmiana zakresu żądanej ochrony, zgłaszający obowiązany jest do nadesłania odpowiednio zmienionego skrótu opisu wynalazku. Przepis art. 42 ust. 1 oraz art. 46 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.”;

8) w art. 39 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Urząd Patentowy odmawia, w drodze postanowienia, przyznania zgłoszeniu wydzielonemu daty zgłoszenia pierwotnego, jeżeli uzna, że zgłoszenie to nie dotyczy wynalazku ujawnionego w zgłoszeniu pierwotnym. Przepisy art. 37 ust. 1 i 2 oraz art. 49 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

9) po art. 39 dodaje się art. 39¹ w brzmieniu:

„Art. 39¹. 1. Zgłoszenie wydzielone powinno spełniać w szczególności wymagania, o których mowa w art. 31 ust. 1.

2. W przypadku gdy zgłaszający chce skorzystać z uprzedniego pierwszeństwa dla zgłoszenia wydzielonego, a oświadczenia w tej sprawie i dowód, o których mowa w art. 35 ust. 1, wraz z tłumaczeniem, o ile było ono wymagane, zostały złożone w przewidzianym terminie do akt zgłoszenia pierwotnego, z którego zgłoszenie zostało wydzielone, powinien w podaniu potwierdzić te oświadczenia, a także złożyć wraz ze zgłoszeniem wydzielonym kopię dowodu, o którym mowa w art. 35 ust. 1, lub kopię jego tłumaczenia, o ile jest ono wymagane. Przepis art. 35 ust. 5 stosuje się odpowiednio.”;

10) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. 1. Od dnia ogłoszenia o zgłoszeniu wynalazku osoby trzecie mogą zapoznać się z opisem zgłoszeniowym wynalazku. Osoby te mogą do czasu wydania decyzji w sprawie udzielenia patentu zgłaszać do Urzędu Patentowego uwagi co do istnienia okoliczności uniemożliwiających jego udzielenie.

2. W opisie zgłoszeniowym zamieszcza się zmiany zastrzeżeń patentowych, z określeniem daty ich wprowadzenia, jeżeli wpłynęły one do Urzędu Patentowego co najmniej jeden miesiąc przed ogłoszeniem o zgłoszeniu wynalazku.”;

11) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi, że wynalazek nie spełnia ustawowych warunków wymaganych do uzyskania patentu, wydaje decyzję o odmowie jego udzielenia.”;

12) w art. 50 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy brak ustawowych warunków wymaganych do uzyskania patentu dotyczy tylko niektórych wynalazków, ujętych w jednym zgłoszeniu, a zgłaszający nie ograniczy zakresu żądanej ochrony, Urząd Patentowy w pierwszej kolejności odmawia udzielenia patentu na te wynalazki. Po uprawomocnieniu się decyzji w tej sprawie Urząd Patentowy wydaje postanowienie wzywające zgłaszającego, pod rygorem umorzenia postępowania, do dokonania odpowiednich zmian w opisie zgłoszeniowym.”;

13) w art. 52 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urząd Patentowy wydaje decyzję o udzieleniu patentu, jeżeli zostały spełnione ustawowe warunki do jego uzyskania.”;

14) w art. 69 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) korzystanie z wynalazku, w niezbędnym zakresie, dla wykonania czynności, jakie na podstawie przepisów prawa są wymagane dla uzyskania rejestracji bądź zezwolenia, stanowiących warunek dopuszczenia do obrotu niektórych wytworów ze względu na ich

przeznaczenie, w szczególności produktów leczniczych;”;

15) w art. 75² ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o udzielenie dodatkowego prawa ochronnego, zwany dalej „wnioskiem”, składa się w Urzędzie Patentowym. Przepisy art. 13 ust. 2-9 stosuje się odpowiednio.”;

16) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Art. 88. Przepisy o udzielaniu licencji przymusowej w przypadku, o którym mowa w art. 82 ust.1 pkt 3, stosuje się odpowiednio do wzoru użytkowego i wzoru przemysłowego, z których korzystanie wkraczałoby w zakres patentu wcześniejszego.”;

17) po art. 92 dodaje się art. 92¹ w brzmieniu:

„Art. 92¹. Przepisy art. 89-92 stosuje się odpowiednio do unieważnienia patentu europejskiego udzielonego w trybie Konwencji o patencie europejskim.”;

18) w art. 100 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do wzorów użytkowych i praw ochronnych na wzory użytkowe stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 2, przepisy art. 25,28, 29, 35-37, 39-52, 55-60, 62, 66-75, 76-90 i 92.”;

19) w art. 108:

a) ust. 1-3 otrzymują brzmienie:

- „1. Zgłoszenie wzoru przemysłowego w celu uzyskania prawa z rejestracji powinno obejmować:
- 1) podanie zawierające co najmniej oznaczenie zgłaszającego, określenie przedmiotu zgłoszenia oraz wnioski o udzielenie prawa z rejestracji;
 - 2) ilustrację wzoru przemysłowego;
 - 3) opis wyjaśniający ilustrację wzoru przemysłowego.
2. Ilustrację wzoru przemysłowego stanowią w szczególności rysunki, fotografie lub próbki materiału włókienniczego.
3. Opis wyjaśniający ilustrację wzoru przemysłowego powinien przedstawiać wzór przemysłowy na tyle jasno i wyczerpująco, aby na podstawie ilustracji można było wzór odtworzyć w każdej przedstawionej w zgłoszeniu odmianie. W szczególności opis powinien zawierać określenie wzoru przemysłowego, ze wskazaniem przeznaczenia, określać figury ilustracji lub numery próbek, zawierać ponumerowany wykaz odmian wzoru przemysłowego, jeżeli zgłoszenie obejmuje takie odmiany oraz wskazywać na końcu te cechy postaciowe, które wyróżniają zgłoszony wzór od innych, znanych już wzorów i stanowią podstawę do jego identyfikacji.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

- „6. Zgłoszenie wzoru przemysłowego, które obejmuje co najmniej podanie oraz część wyglądającą zewnętrznie na ilustrację wzoru przemysłowego i na opis wyjaśniający tę ilustrację, daje podstawę do uznania zgłoszenia za dokonane.

7. Urząd Patentowy wzywa postanowieniem, pod rygorem umorzenia postępowania, do uzupełnienia zgłoszenia w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzi, że nie zawiera ono wszystkich części, o których mowa w ust. 1. Zgłoszenie uważa się za dokonane w dniu wpłynięcia do Urzędu Patentowego ostatniej brakującej części.”;

20) po art. 108 dodaje się art. 108¹ w brzmieniu:

„Art. 108¹. W razie dokonania zgłoszenia wzoru przemysłowego z naruszeniem przepisu art. 108 ust. 5, Urząd Patentowy wzywa postanowieniem do złożenia oddzielnych zgłoszeń. Jeżeli zgłoszenia wydzielone nie wpłyną w wyznaczonym terminie, uważa się, że zgłoszenie pierwotne dotyczy pierwszych dziesięciu odmian wzoru.”;

21) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. 1. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi, że zgłoszenie wzoru przemysłowego nie zostało sporządzone prawidłowo, wydaje decyzję o odmowie udzielenia prawa z rejestracji.

2. Nie uważa się zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, za sporządzone prawidłowo, jeżeli przedmiot zgłoszenia nie stanowi postaci wytworu lub jego części lub w przypadku, o którym mowa w art. 106.

3. Przepis ust. 1 i 2 nie stanowi przeszkody do podjęcia przez Urząd Patentowy decyzji o odmowie udzielenia prawa z rejestracji na wzór przemysłowy, jeżeli postać wytworu lub jego części nie posiada cech nowości lub indywidualnego charakteru lub wytwór nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 102 ust. 3.
4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 3, przepis art. 49 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

22) art. 111 otrzymuje brzmienie:

„Art. 111. 1. Urząd Patentowy wydaje decyzję o udzieleniu prawa z rejestracji po stwierdzeniu, z zastrzeżeniem art. 110 ust. 3, że zgłoszenie wzoru przemysłowego zostało sporządzone prawidłowo.

2. Udzielenie prawa z rejestracji wzoru przemysłowego następuje pod warunkiem uiszczenia opłaty za pierwszy okres ochrony. W razie nieuiszczenia opłaty w wyznaczonym terminie Urząd Patentowy stwierdza wygaśnięcie decyzji o udzieleniu prawa z rejestracji wzoru przemysłowego.”;

23) w art. 118 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Do wzorów przemysłowych i praw z rejestracji wzorów przemysłowych stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 2, przepisy art. 32, 35-37, 39, 39¹,

41, 42, 46, 49, 50, 55, art. 66 ust. 2, art. 67, 70-75, 76-79, 81-88, 90 i 92.”;

24) w art. 123 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgłoszenie uważa się za dokonane w dniu, w którym wpłynęło ono do Urzędu Patentowego. Przepisy art. 13 ust. 2-9 stosuje się odpowiednio.”;

25) w art. 132 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio, gdy wspólnotowy znak towarowy korzysta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z prawa z wcześniejszej rejestracji znaku towarowego zgodnie z przepisami art. 34 i 35 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.Urz. WE L 11 z 14.01.1994, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 17, t. 1, str. 146, z późn. zm.).”;

26) po art. 137 dodaje się art. 137¹ w brzmieniu:

„Art. 137¹. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy o znakach towarowych.”;

27) w art. 140 po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:

„1¹. Do czasu wydania decyzji zgłaszający może złożyć wnioski o usunięcie z kompozycji znaku towarowego oznaczeń, o których mowa w art. 129. Ust. 1 stosuje

się odpowiednio. Wraz z wnioskiem, zgłaszający powinien nadesłać odpowiednio zmienione fotografie lub odbitki znaku towarowego, o ile są one w zgłoszeniu wymagane.”;

28) w art. 141 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do zgłoszenia znaku towarowego stosuje się odpowiednio przepis art. 36. Zgłoszenie znaku przedstawionego lub wyrażonego w szczególnej formie graficznej powinno zawierać dołączone fotografie lub odbitki przedstawiające lub wyrażające ten znak. Zgłoszenie znaku dźwiękowego powinno zawierać dołączone nagranie dźwięku na informatycznym nośniku danych.”;

29) po art. 144 dodaje się art. 144¹ w brzmieniu:

„Art. 144¹. Jeżeli po wszczęciu postępowania zgłaszający wprowadził do zgłoszenia znaku towarowego uzupełnienia lub poprawki, których nie dopuszczają przepisy ustawy, Urząd Patentowy wydaje postanowienie odmawiające uwzględnienia takich uzupełnień i poprawek.”;

30) w art. 145 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy brak ustawowych warunków wymaganych do uzyskania prawa ochronnego na znak towarowy dotyczy tylko niektórych towarów, Urząd Patentowy w pierwszej kolejności odmawia udzielenia prawa ochronnego na znak towarowy dla tych towarów. Po uprawomocnieniu się decyzji w tej sprawie Urząd Patentowy udziela prawa ochronnego na znak

towarowy dla towarów, dla których może być ono udzielone.”;

31) art. 148 otrzymuje brzmienie:

„Art. 148. Przy rozpatrywaniu zgłoszeń znaków towarowych przepisy art. 35 ust. 4-7, art. 39¹ ust. 2, art. 41, 42, art. 43 ust. 2 pkt 2 i ust. 3, art. 45 ust. 1, art. 46 ust. 1, art. 48 i 55 stosuje się odpowiednio.”;

32) w tytule III w dziale I po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4¹ w brzmieniu:

„Rozdział 4¹

Postępowanie w sprawie międzynarodowej rejestracji znaków towarowych

Art. 152¹. Urząd Patentowy prowadzi postępowanie w sprawie ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znaków towarowych zarejestrowanych w trybie Porozumienia lub Protokołu, w zakresie przewidzianym tymi umowami międzynarodowymi.

Art. 152². 1. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi brak ustawowych warunków do uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego, wydaje, z zastrzeżeniem ust. 2, decyzję o definitywnej odmowie uznania ochrony.

2. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Urząd Patentowy w trybie, formie i języku przewidzianych Porozumieniem lub Protokołem, przekazuje do Biura Międzynarodowego notę, w której zawiadamia o powodach uniemożliwiających uznanie ochrony międzynarodowego znaku towarowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (wstępna odmowa udzielenia ochrony), a także wyznacza uprawnionemu z rejestracji międzynarodowego znaku towarowego termin do zajęcia stanowiska w sprawie.

Art. 152³. W przypadku gdy brak ustawowych warunków do uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego dotyczy tylko niektórych towarów, Urząd Patentowy wydaje decyzję o definitywnej odmowie uznania ochrony międzynarodowego znaku towarowego w odniesieniu do tych towarów. Przepis art. 152² ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 152⁴. Przepisy art. 152² ust. 1, art. 152³ oraz art. 152⁵ stosuje się odpowiednio, gdy w toku postępowania, po wstępnej odmowie uznania ochrony międzynarodowego znaku towarowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustanowiony w sprawie pełnomocnik powiadomi Urząd Patentowy o rezygnacji uprawnionego z ubiegania się o ochronę międzynarodowego znaku

towarowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 152⁵. Urząd Patentowy przekazuje do Biura Międzynarodowego notę o definitywnej odmowie uznania ochrony w trybie, formie i języku przewidzianych w Porozumieniu lub Protokole oraz w przypadku ustanowienia pełnomocnika w sprawie doręcza mu decyzję o definitywnej odmowie uznania ochrony międzynarodowego znaku towarowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 152⁶. W przypadku gdy Urząd Patentowy, w wyniku rozpoznania stanowiska uprawnionego, stwierdzi brak powodów uniemożliwiających uznanie ochrony międzynarodowego znaku towarowego, potwierdza to notą przesłaną do Biura Międzynarodowego w trybie, formie i języku przewidzianych w Porozumieniu lub Protokole, a także powiadamia o tym pełnomocnika, o ile został on w tej sprawie ustanowiony.

Art. 152⁷. 1. Od decyzji Urzędu Patentowego o definitywnej odmowie uznania ochrony międzynarodowego znaku towarowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uprawnionemu z rejestracji międzynarodowego znaku towarowego służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przepisy art. 244 ust. 1-1⁴ oraz 5 stosuje się odpowiednio.

2. Termin do złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, wynosi 2 miesiące od dnia doręczenia przez Biuro Międzynarodowe uprawnionemu z rejestracji międzynarodowego znaku towarowego noty Urzędu Patentowego o definitywnej odmowie uznania ochrony, o której mowa w art. 152⁵.

Art. 152⁸. Jeżeli w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy Urząd Patentowy utrzyma w mocy zaskarżoną decyzję o definitywnej odmowie uznania ochrony międzynarodowego znaku towarowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, to doręcza taką decyzję uprawnionemu z rejestracji międzynarodowego znaku towarowego.

Art. 152⁹. Przepis art. 152⁶ stosuje się odpowiednio, gdy po wydaniu decyzji o definitywnej odmowie uznania ochrony, o której mowa w art. 152⁵, w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy, Urząd Patentowy uchylił w całości zaskarżoną decyzję.

Art. 152¹⁰. W przypadku gdy po wydaniu decyzji o definitywnej odmowie uznania ochrony międzynarodowego znaku towarowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy, Urząd Patentowy uchylił zaskarżoną decyzję w odniesieniu do części towarów, Urząd Patentowy wydaje decyzję o definitywnej odmowie uznania ochrony w odniesieniu do części towarów, o której mowa

w art. 152³. Przepis art. 152⁵ stosuje się odpowiednio.

Art. 152¹¹. 1. Każdy może wnieść umotywowany sprzeciw, wobec uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego. Przepisy art. 246 ust. 1 oraz art. 247, z zastrzeżeniem ust. 2, stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku gdy uprawniony z rejestracji międzynarodowego znaku towarowego nie udzieli odpowiedzi na sprzeciw, o którym mowa w ust. 1, lub zgodzi się z tym sprzeciwem, Urząd Patentowy wydaje decyzję o unieważnieniu uznania ochrony międzynarodowego znaku towarowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do całości lub części towarów.

3. Od decyzji Urzędu Patentowego, o której mowa w ust. 2, służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przepisy art. 244 ust. 1-1⁴ oraz ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 152¹². 1. Na decyzję Urzędu Patentowego o definitywnej odmowie uznania ochrony międzynarodowego znaku towarowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w odniesieniu do całości lub części towarów, a także na decyzję o unieważnieniu uznania ochrony międzynarodowego znaku towarowego na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej uprawnionemu z rejestracji międzynarodowego znaku towarowego służy skarga do sądu administracyjnego. Przepisy art. 249 ust. 1 i art. 250 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku uchylecia przez sąd administracyjny decyzji Urzędu Patentowego przepisy art. 152⁶, 152⁸ i 152¹⁰ stosuje się odpowiednio.

Art. 152¹³. Do unieważnienia uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego przepisy art. 164-167 stosuje się odpowiednio.

Art. 152¹⁴. Do stwierdzenia wygaśnięcia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego przepisy art. 169-172 stosuje się odpowiednio, jednakże termin, o którym mowa w art. 169 ust. 1 pkt 1, biegnie od dnia ogłoszenia w „Wiadomościach Urzędu Patentowego” o uznaniu jego ochrony.

Art. 152¹⁵. Do roszczeń z tytułu naruszenia prawa z rejestracji międzynarodowego znaku towarowego korzystającego z ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się odpowiednio przepisy art. 296-298, z tym że roszczeń tych można dochodzić od dnia ogłoszenia w „Wiadomościach Urzędu Patentowego” o uznaniu jego ochrony.”;

33) w art. 162:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹-1⁴ w brzmieniu:

- „1¹. Prawo ochronne na znak towarowy może być przeniesione na rzecz organizacji, o których mowa w art. 136 i 137, jako odpowiednio wspólny znak towarowy albo wspólny znak towarowy gwarancyjny albo na kilku przedsiębiorców jako wspólne prawo ochronne.
- 1². Przeniesienie prawa ochronnego, o którym mowa w ust. 1¹, może nastąpić tylko za zgodą osób, którym służą na nim prawa.
- 1³. Wpis do rejestru znaków towarowych o przeniesieniu prawa ochronnego, o którym mowa w ust. 1¹, może nastąpić po złożeniu regulaminu znaku,
o którym mowa w art. 122 ust. 2, art. 136 ust. 2 lub art. 137 ust. 1.
- 1⁴. Wspólne prawo ochronne może być przeniesione na rzecz jednego przedsiębiorcy jako prawo ochronne na znak towarowy.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3¹ w brzmieniu:

- „3¹. Wspólne prawo ochronne może być przeniesione na rzecz organizacji, o których mowa w art. 136 i 137, jako wspólny znak towarowy lub wspólny znak towarowy gwarancyjny. Umowa o przeniesienie prawa powinna określać zasady używania takiego znaku, w takim zakresie, jaki jest przewidywany dla regulaminu, o którym mowa odpowiednio w art. 136 ust. 2 oraz art. 137 ust. 1.”;

34) w art. 169 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nieużywania zarejestrowanego znaku towarowego w sposób rzeczywisty dla towarów objętych prawem ochronnym w ciągu nieprzerwanego okresu pięciu lat, po dniu wydania decyzji o udzieleniu prawa ochronnego, chyba że istnieją ważne powody jego nieużywania;”,

b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) likwidacji podmiotu mającego osobowość prawną, któremu przysługiwało prawo ochronne na znak towarowy.”;

35) w art. 176:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgłoszenie oznaczenia geograficznego powinno zawierać:

- 1) dokładne określenie zgłaszanego oznaczenia geograficznego;
- 2) wskazanie towaru, dla którego jest ono przeznaczone;
- 3) dokładne określenie granic terenu, do którego się ono odnosi;
- 4) określenie szczególnych cech lub właściwości towaru, w szczególności obejmujące główne fizyczne, chemiczne, mikrobiologiczne lub organoleptyczne cechy charakterystyczne towaru oraz określenie szczegółów, z których wynika związek tych cech ze środowiskiem geograficznym lub pochodzeniem geograficznym;

5) warunki korzystania z oznaczenia geograficznego obejmujące sposób wytwarzania, szczególne cechy lub właściwości towaru, inne przesłanki, które muszą być spełnione przez osoby chcące używać takiego oznaczenia oraz, jeżeli jest to wymagane, metody ich kontroli;

6) wskazanie przedsiębiorców, którzy używają lub będą używać tego oznaczenia.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:

„1¹. Zgłoszenie oznaczenia geograficznego może dotyczyć tylko jednego oznaczenia i tylko jednego towaru. Przepisy art. 39 i art. 42 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

36) w art. 221 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do prawa z rejestracji topografii stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 2, przepisy art. 67, 68, 72, 74, 75, 76-79, 81-90 i 92.”;

37) w art. 222 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urząd Patentowy pobiera opłaty jednorazowe oraz opłaty okresowe w związku z ochroną wynalazków, produktów leczniczych, produktów ochrony roślin, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, znaków towarowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych.”;

38) w art. 223 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W razie nieuiszczenia w terminie opłat, które powinny być uiszczone z góry, Urząd Patentowy wzywa do wniesienia tych opłat w terminie 14 dni. W razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu, postępowanie wszczęte w wyniku dokonania zgłoszenia lub złożenia wniosku podlega umorzeniu bądź czynność uzależniona od opłaty zostaje zaniechana.”;

39) w art. 224 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Do opłat okresowych za ochronę produktu leczniczego i produktu ochrony roślin na podstawie dodatkowego prawa ochronnego przepisy ust. 2-4 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 8.”;

40) w art. 226:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy zgłaszający wykaże, że nie jest w stanie ponieść w pełnej wysokości opłaty za zgłoszenie wynalazku lub wzoru użytkowego, Urząd Patentowy, na wniosek zgłaszającego, zwalnia go częściowo od tej opłaty. Pozostała część opłaty nie może być niższa niż 30% opłaty należnej.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3¹ w brzmieniu:

„3¹. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, Urząd Patentowy może, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia, wezwać zgłaszającego lub wnioskodawcę do złożenia oświadczenia o stanie rodzinnym i majątkowym osób pozostających

ze zgłaszającym lub wnioskodawcą we wspólnym gospodarstwie domowym.”;

41) po art. 227 dodaje się art. 227¹ w brzmieniu:

„Art. 227¹. Urząd Patentowy wstrzyma wydanie dokumentu patentowego, dodatkowego świadectwa ochronnego, świadectwa ochronnego lub świadectwa rejestracji do dnia uiszczenia opłaty za publikację, o której mowa w art. 227.”;

42) w art. 228:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:

„1¹. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oprócz wpisów o stanie prawnym udzielonych patentów, zawiera również wpisy o stanie prawnym udzielonych dodatkowych praw ochronnych oraz wyodrębnioną część obejmującą wpisy patentów europejskich
w rozumieniu ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o dokonywaniu europejskich zgłoszeń patentowych oraz skutkach patentu europejskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 65, poz. 598).”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rejestry, o których mowa w ust. 1, są jawne.”,

d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Na potwierdzenie danych zawartych w rejestrach prowadzonych przez Urząd Patentowy wydaje się wyciągi.”;

43) w art. 229:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹-1³ w brzmieniu:

„1¹. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy i jego adres;
- 2) wyraźnie określone żądanie;
- 3) podpis wnioskodawcy albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika oraz datę wniosku;
- 4) wymienienie załączników.

1². Do wniosku należy dołączyć:

- 1) pełnomocnictwo, jeżeli wnioskodawca ustanowił pełnomocnika;
- 2) dowód uiszczenia należnej opłaty od wniosku;
- 3) dokumenty uzasadniające wydanie decyzji o dokonaniu wpisu w rejestrze.

1³. Jeżeli wniosek nie odpowiada wymaganiom, o których mowa w ust. 1¹ i 1², Urząd Patentowy wzywa wnioskodawcę postanowieniem do jego uzupełnienia lub poprawienia w terminie, o którym mowa w art. 242 ust. 1, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2¹ w brzmieniu:

„2¹. Urząd Patentowy wydaje decyzję o odmowie dokonania wpisu do rejestru, gdy złożone dokumenty oraz wyjaśnienia nie uzasadniają wydania decyzji o dokonaniu takiego wpisu. Przed wydaniem decyzji Urząd Patentowy wzywa wnioskodawcę postanowieniem do usunięcia braków bądź złożenia wyjaśnień, w terminie, o którym mowa w art. 242 ust. 1, pod rygorem umorzenia postępowania.”;

44) art. 230 otrzymuje brzmienie:

„Art. 230. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rejestrów, warunki i tryb dokonywania w nich wpisów, sposób i tryb przeglądania rejestrów oraz wydawania z nich wyciągów. Określenie tego sposobu, warunków i trybu powinno sprzyjać wykorzystaniu nowoczesnych technik udostępniania informacji, jednakże nie może tworzyć nadmiernych, ponad potrzebę utrudnień dla uprawnionego z patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji.”;

45) w art. 231 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd Patentowy na wniosek uprawnionego i po uiszczeniu jednorazowej opłaty, wydaje duplikat dokumentu, o którym mowa w ust. 1.”;

46) w art. 232 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. O udzielonych patentach, dodatkowych prawach ochronnych, prawach ochronnych, prawach z rejestracji, ochronie międzynarodowych znaków towarowych
i nadesłanych tłumaczeniach patentów europejskich ogłasza się w „Wiadomościach Urzędu Patentowego.”;

47) nazwa tytułu VI otrzymuje brzmienie:

„Strona, pełnomocnicy, terminy, dokonywanie zgłoszeń i prowadzenie korespondencji, środki zaskarżenia oraz informacje o zgłoszeniu w postępowaniu zgłoszeniowym i rejestrowym”;

48) w art. 241 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli stroną w sprawie jest kilka osób i nie wyznaczyły one wspólnego pełnomocnika, powinny wskazać jeden adres do korespondencji. W przypadku niewskazania takiego adresu uważa się, że jest nim adres osoby wymienionej na pierwszym miejscu w zgłoszeniu albo w innym dokumencie będącym podstawą wszczęcia postępowania.”;

49) po art. 241 dodaje się art. 241¹ w brzmieniu:

„1. W postępowaniu przed Urzędem Patentowym w sprawie uzyskania patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji, a także utrzymywania ich w mocy, dokonywane zgłoszenia
i korespondencja wymagają zachowania formy pisemnej; zgłoszenia i korespondencja mogą być

przesyłane również za pomocą telefaksu lub w postaci elektronicznej, o której mowa w art. 13 ust. 7.

2. Do korespondencji przesłanej:
 - 1) za pomocą telefaksu przepisy art. 13 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio;
 - 2) w postaci elektronicznej przepisy art. 13 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.
3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki techniczne dokonywania zgłoszeń oraz prowadzenia korespondencji, o których mowa w ust. 1, w postaci elektronicznej. Określenie warunków, jakim powinno odpowiadać zgłoszenie oraz korespondencja dokonane w postaci elektronicznej, nie może prowadzić do tworzenia nadmiernych, ponad potrzebę, utrudnień dla zgłaszających.
4. Prezes Urzędu Patentowego ogłosi w drodze obwieszczenia w „Wiadomościach Urzędu Patentowego” adresy dla zgłoszeń dokonywanych w postaci elektronicznej.”;

50) w art. 242 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. O ile ustawa nie stanowi inaczej, w toku postępowania w sprawach związanych z rozpatrywaniem zgłoszeń oraz utrzymaniem ochrony wynalazków, produktów leczniczych, produktów ochrony roślin, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, znaków towarowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych, a także w postępowaniu w sprawie dokonywania wpisów w rejestrach prowadzonych przez

Urząd Patentowy, o których mowa w art. 228 ust. 1, Urząd Patentowy wyznacza stronie do dokonania określonych czynności terminy nie krótsze niż:

- 1) miesiąc, gdy strona ma miejsce zamieszkania lub siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) 2 miesiące, gdy strona ma miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą.”;

51) po art. 244 dodaje się art. 244¹ w brzmieniu:

„Art. 244¹. Jeżeli wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy nie spełnia wymogów formalnych, Urząd Patentowy wzywa wnioskodawcę postanowieniem do usunięcia usterek w terminie 30 dni pod rygorem umorzenia postępowania.”;

52) w art. 255 w ust. 1:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1¹ i 1² w brzmieniu:

„1¹) unieważnienie patentu europejskiego, udzielonego w trybie Konwencji o patencie europejskim;”,

1²) unieważnienie uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego;”,

b) po pkt 3 dodaje się pkt 3¹ w brzmieniu:

„3¹) stwierdzenie wygaśnięcia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego w przypadkach określonych w art. 169;”;

53) w art. 255¹ po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:

„1¹. We wniosku wnioskodawca obowiązany jest podać wszystkie twierdzenia oraz dowody na ich poparcie pod rygorem utraty prawa powoływania ich w toku postępowania, chyba że wykaże, że ich powoływanie we wniosku nie było możliwe albo że potrzeba powołania wynikła później.”;

54) w art. 255² dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do odpowiedzi na wniosek przepis art. 255¹ ust. 1¹ stosuje się odpowiednio.”;

55) w art. 266 w ust. 2 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) posiada odpowiednie do zakresu zadań poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych, wydane na podstawie ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631).”;

56) w art. 267 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Za naruszenie obowiązków służbowych aplikant ekspercki odpowiada dyscyplinarnie. Do odpowiedzialności dyscyplinarnej stosuje się odpowiednio przepisy działu III.”;

57) w art. 274 w ust. 2 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) utraty uprawnienia, o którym mowa w art. 266 ust. 2 pkt 6.”;

58) w art. 280:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W skład kolegium, oprócz przewodniczącego kolegium, wchodzi jako jego członkowie eksperci upoważnieni do orzekania w sprawach spornych przez Prezesa Urzędu Patentowego.”,

b) uchyla się ust. 4 i 5;

59) uchyla się art. 282;

60) w art. 305 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto, w celu wprowadzenia do obrotu, oznacza towary podrobionym znakiem towarowym, zarejestrowanym znakiem towarowym, którego nie ma prawa używać lub dokonuje obrotu towarami oznaczonymi takimi znakami, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

61) w art. 306 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W razie skazania za przestępstwo określone w art. 305 ust. 3 sąd orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa materiałów i narzędzi, jak również środków technicznych, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, chociażby nie były własnością sprawcy.

2. W razie skazania za przestępstwo określone w art. 305 ust. 1 i 2, sąd może orzec przepadek na rzecz Skarbu Państwa materiałów i narzędzi, jak również środków technicznych, które służyły lub były przeznaczone do

popelnienia przestępstwa, chociażby nie były własnością sprawcy.”;

- 62) użyte w art. 57 ust. 2, art. 59 ust. 1 i 3, art. 60 ust. 1 i art. 62 w różnym przypadku wyrazy „minister właściwy do spraw obrony narodowej” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Minister Obrony Narodowej”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o dokonywaniu europejskich zgłoszeń patentowych oraz skutkach patentu europejskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 65, poz. 598) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli europejskie zgłoszenie patentowe nie było przedmiotem wcześniejszego zgłoszenia w Urzędzie Patentowym, to obywatel polski albo zagraniczna osoba prawna lub fizyczna mająca odpowiednio miejsce zamieszkania lub siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do jego dokonania w Urzędzie Patentowym. W przypadku gdy tak dokonane europejskie zgłoszenie patentowe jest sporządzone w języku obcym, do zgłoszenia tego powinno być dołączone jego tłumaczenie na język polski. W przypadku dokonania europejskiego zgłoszenia w Urzędzie Patentowym przepisu art. 40 ustawy – Prawo własności przemysłowej nie stosuje się.”;

- 2) w art. 6:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uprawniony z patentu europejskiego jest obowiązany złożyć w Urzędzie Patentowym tłumaczenie patentu europejskiego na język polski w terminie trzech

miesiący od daty opublikowania przez Europejski Urząd Patentowy informacji o jego udzieleniu. Termin ten nie podlega przywróceniu.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku niespełnienia wymogów, o których mowa w ust. 2 lub 3, patent europejski jest nieważny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od daty jego udzielenia.”.

Art. 3. W sprawach zakończonych orzeczeniem Komisji Odwoławczej przy Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, utworzonej na podstawie art. 115 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. z 1993 r. Nr 26, poz. 117 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770), z dniem wejścia w życie ustawy, właściwym jest Urząd Patentowy działający we właściwym trybie.

Art. 4. Przepis art. 1 pkt 5 ustawy stosuje się również do zgłoszeń wynalazków i wzorów użytkowych dokonanych przed dniem wejścia w życie ustawy i nierozpatrzonych.

Art. 5. 1. W postępowaniu spornym przed Urzędem Patentowym wszczętym i niezakończonym przed dniem wejścia w życie ustawy, sprawy rozpatrywane są przez kolegium orzekające w składzie określonym według przepisów dotychczasowych.

2. Przedstawicielom wyznaczonym do orzekania w sprawach spornych, o których mowa w ust. 1, przysługują uprawnienia według dotychczasowych przepisów.

Art. 6. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 230 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 230 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

-
- ¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 14 marca 2003 r. o dokonywaniu europejskich zgłoszeń patentowych oraz skutkach patentu europejskiego w Rzeczypospolitej Polskiej.
 - ²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 33, poz. 286 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 68, Nr 163, poz. 1362 i Nr 167, poz. 1398.

7-5-om